

Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Poznaniu

JERZY MAŃKOWSKI

Poradnik bibliograficzny

Poznań 1988

Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Poznaniu

JERZY MAŃKOWSKI

Poradnik bibliograficzny

Poznań 1988

POMOCNICZE MATERIAŁY BIBLIOGRAFICZNE

Opracowały: Urszula Bzdawka

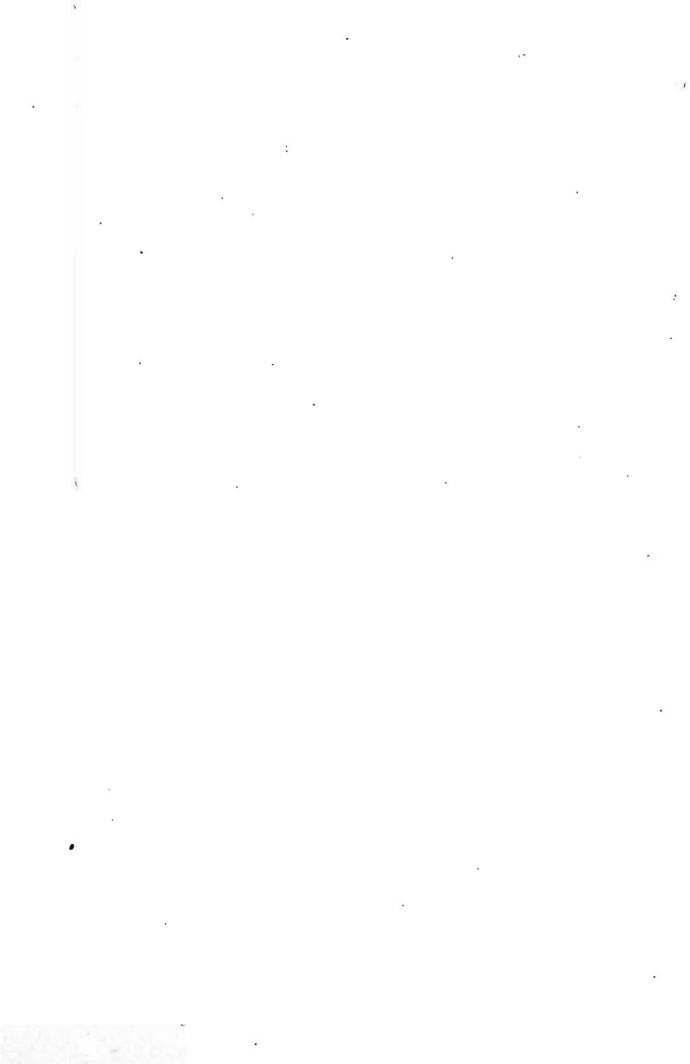
Paulina Wiśniewska

Materiał szkoleniowy:

Powielono w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Poznaniu
A-5 egz. 500

S P I S T R E Ś C I

	str.
Wstęp	5
Nota biograficzna	7
 I. T w ó r c z o ś ć	
A. Publikacje książkowe	13
B. Publikacje prasowe w wyborze	25
- opowiadania	25
- fragmenty powieści	26
- artykuły publicystyczne	27
- recenzje pisane przez J. Mańkowskiego . . .	31
- wywiady przeprowadzone przez J. Mańkowskiego	34
C. Utwory teatralne	35
D. Twórczość radiowa i telewizyjna	37
 II. O p r a c o w a n i a w w y b o r z e	40

W S T Ę P

Poradnik bibliograficzny "Jerzy Mańkowski" ukazuje sylwetkę znanego i cenionego prozaika, krytyka, publicysty, działacza społeczno-kulturalnego, przez całe swoje życie związanego z Wielkopolską i Poznaniem.

W części podmiotowej zamieszczono wykaz twórczości pisarza w układzie alfabetycznym z uwzględnieniem kolejnych wydań poszczególnych utworów. Każda pozycja zawiera krótką adnotację i wybór recenzji w układzie chronologicznym oraz przekłady na języki obce. Następny dział prezentuje obszerny wybór publikacji prasowych na które składają się opowiadania, fragmenty powieści - publikowanych w prasie, artykuły publicystyczne oraz recenzje i wywiady opracowane przez Jerzego Mańkowskiego. W dalszej części prezentujemy utwory teatralne opracowane przez pisarza oraz obszerny wybór twórczości telewizyjnej Jerzego Mańkowskiego. Musieliśmy zrezygnować z zaprezentowania ogromnego dorobku radiowego pisarza ponieważ skromny wybór audycji czy fragmentów powieści czytanych w radio, który udało się nam zgromadzić, nie byłby reprezentatywny.

W części przedmiotowej zamieszczamy obszerny wybór publikacji o pisarzu oraz wywiady i wypowiedzi Jerzego Mańkowskiego zamieszczone w prasie.

Przy opracowaniu materiałów korzystano z Przewodnika Bibliograficznego, Polskiej Bibliografii Literackiej, Bibliografii Zawartości Czasopism, roczników Literatury Pięknej oraz kartotek Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Poznaniu.

Pragniemy podziękować Pani Marii Mańkowskiej, żonie pisarza
oraz synowi Tomaszowi za życzliwą pomoc i konsultację oraz
udostępnienie nam własnych materiałów archiwalnych.

Jerzy Mańkowski, ceniony prozaik, krytyk, publicysta, autor słuchowisk radiowych i widowisk telewizyjnych urodził się 26 maja 1928 roku w Poznaniu, w rodzinie Jana Mańkowskiego i jego żony Rozalii z Czerniaków. Naukę w szkole podstawowej w Poznaniu przerwała wojna. W grudniu 1939 roku rodzina Mańkowskich została przesiedlona przez okupanta do Generalnej Guberni, do wsi Wierzbka pod Kielcami gdzie pozostawała do lutego 1945 roku. Po powrocie do Poznania Jerzy Mańkowski podejmował różne prace (na kolei, w zakładzie elektromechanicznym i drogerii) jednocześnie w latach 1945-1948 ucząc się w Gimnazjum i Liceum im. Jana Kantego, obecnie Marcina Kasprzaka, które ukończył w 1949 roku tzw. małą maturą. W 1950 roku zdał maturę jako eksternista w Liceum im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu.

W 1950 roku rozpoczął studia na Wydziale Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, w 1953 otrzymał dyplom ukończenia studiów wyższych I stopnia a w roku 1957 jako eksternista otrzymał dyplom ukończenia studiów wyższych II stopnia i tytuł magistra filologii polskiej za pracę pt. "Wawrzyny na tle motywów lirycznych Leopolda Staffa". Podczas studiów współpracował z gazetką redagowaną na Wydziale Filologii Polskiej UAM oraz drukował drobne artykuły i opowiadania w prasie.

W 1953 roku rozpoczął pracę w redakcji poznańskiego oddziału "Słowa Powszechnego" w charakterze publicysty kulturalnego i krytyka. Jednocześnie współpracował z pismami ogólnopolskimi ("Teatr", "Dialog", "Twórczość", "Życie Literackie", "Kierunki"), w których ogłaszał recenzje teatralne i literackie, artykuły i reportaże, często posługując się pseudonimami (Jan Adamski, Jerzy Tojza, Jerzy Olszynka i inne). Współpracował z rozgłośnią Polskiego Radia w Poznaniu i Warszawie, pisząc recenzje teatralne i omówienia

wzłątek, felietony literackie, cykle reportaży z morskich rejsów do Włoch, Afryki, Szwecji i Danii, relacje z literackich podróży do Bułgarii i NRD. Był inicjatorem i założycielem grupy poetyckiej "Przygoda", która przez kilka lat (1959-1961) działała w Poznaniu skupiając młodych poetów i plastyków.

W latach 1961-1964 Jerzy Markowski pracował w Poznańskim Pałacu Kultury na stanowisku kierownika działu oświaty, gdzie przygotowywał programy wielu sekcji i komórek tej placówki. Tutaj zorganizował jeden z pierwszych w Polsce tzw. Klubów Seniora (1961). Od 1964 roku pracuje w redakcji teatru i publicystyki kulturalnej Telewizji Polskiej w Poznaniu.

Jest autorem kilku cykli programowych m.in. Telewizyjnego Przeglądu Kulturalnego. Napisał liczne scenariusze do "Estrady Poetyckiej" w których prezentował m.in. twórczość Kazimierzy Iłakowiczówny, lirykę staroprowansalską, wiersze o Poznaniu, poezję rewolucyjną. Zaadaptował dla teatru telewizji sztuki, które były emitowane w programie ogólnopolskim m.in.: Wadim Sobko, "Ojcowie", Aleksandra Wołodyńska "Starsza siostra", Fryderyka Hebbła "Maria Magdalena", Jakuba Wojciechowskiego "Urodziłem się w małej wiosce" i inne.

Pełnił szereg funkcji społecznych, od 1955 roku był przez dwie kadencje radnym Dzielnicowej Rady Narodowej Grunwald i sekretarzem Komisji Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego. W latach 1973-1975 był członkiem Komisji Oświaty i Kultury tejże Rady.

W latach 1970-1978 był członkiem zarządu poznańskiego oddziału ZLP, a w latach 1977-1979 opiekunem Koła Młodych przy ZLP Oddział

w Poznaniu. Przez 3 kolejne kadencje (do 1978 r.) był członkiem Komisji Współpracy z CRZZ przy Zarządzie Głównym ZLP, członkiem Komisji Kultury Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych, członkiem Komitetu Organizacyjnego Wojewódzkiego Przeglądu Aktywności Kulturalnej Ludzi Pracy w Poznaniu. W swojej działalności partyjnej pełnił funkcje członka Egzekutywy POP Rozgłośni Polskiego Radia i Telewizji w Poznaniu (od 1965 r.) a następnie członka Egzekutywy POP przy ZLP w Poznaniu (do 1978 r.).

Był również członkiem Stowarzyszenia Marynistów Polskich oraz Stowarzyszenia Autorów ZAiKS gdzie pełnił funkcję członka sekcji. Autorów Dzieł Literackich (od 1988 r.), oraz członkiem Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Przez 20 lat prowadzi w Zakładach HCP bardzo ożywioną akcję upowszechniającą czytelnictwo wśród załogi, m.in. cykle spotkań autorskich, biesiady literackie, koncerty poetyckie i imprezy recytatorskie. Założył i prowadził przy bibliotece zakładowej Klub Piszących Pracowników HCP. Był pomysłodawcą i współorganizatorem konkursu na wspomnienia robotnicze pt. "Saga Cegielszczaków".

W latach 1964-1979 nieprzerwanie opracowywał kronikę wydarzeń kulturalnych i społeczno-politycznych z całej Wielkopolski najpierw dla "Zeszytów Wielkopolskich" (1964-1972) a następnie dla "Kroniki Wielkopolskiej" (1972-1979).

Zadebiutował w 1949 roku opowiadaniem pt. "Gajowy" zamieszczonym w "Głosie Wielkopolskim". Od tego momentu publikuje opowiadania i nowele w ogólnopolskiej prasie społeczno-kulturalnej i periodykach literackich oraz eseje, recenzje literackie, teatralne i publicystykę kulturalną.

Debiut książkowy stanowi powieść "Ballada sierpniowa" (1966) wysoko oceniona przez krytykę. Następną książką Jerzego Mańkowskiego

pt. "Najpiękniej umiera gałąź" (1969), została uznana przez czytelników za najpopularniejszą książkę 1970 roku i otrzymała Nagrodę Złotej Książki. W turnieju czytelniczym Związku Młodzieży Socjalistycznej i "Głosu Wielkopolskiego" zajęła także pierwsze miejsce. W 1970 roku w Studio Nagrań Książki Mówionej w Warszawie ukazało się wydanie dźwiękowe tej powieści przeznaczone dla niewidomych. W następnych latach ukazały się dalsze powieści "Zasypany piołunem ślad" (1971), "Anna w moim życiu" (1972), "Miłość to potrafi" (1975), "Dwoje na wrzosowisku" (1977), "Nie nauczyłem się od ziemi" (1979). Ostatnią powieścią Jerzego Mańkowskiego jest "Portret dziewanny smukłej" (1982). Książka napisana tuż przed śmiercią uzyskała I nagrodę na Poznańskim Konkursie Literackim w 1980 roku.

Jest autorem kilku publikacji, m.in. antologii wierszy najwybitniejszych polskich poetów dawnych i współczesnych pt. "100 wierszy o nauczycielu i szkole" (1962) oraz współautorem pierwszej zbiorowej monografii o poznańskim środowisku literackim pt. "Poznań literacki. Książki i ludzie" (1966).

W 1970 r. wspólnie z Nikosem Chadzinikolau wydał nową monografię poznańskiego środowiska literackiego pt. "Pisarze Wielkopolski" prezentującą dorobek twórczy poznańskiego środowiska literackiego do 1970 roku.

Twórczość prozatorska Jerzego Mańkowskiego łączy w sobie realistyczne widzenie świata z romantycznym przeżyciem. Interesuje go przede wszystkim życie wewnętrzne człowieka, jego odczucia i przeżycia. Bohaterowie jego powieści są ludźmi niespokojnymi, szukają swojego miejsca w życiu, w uczuciach drugiego człowieka, są wierni sobie i innym wiernością piękną i wzruszającą ("Anna w moim życiu", "Zasypany piołunem ślad"). Interesują go historie ludzi uwikłanych w konflikty psychologiczne, rodzinne.

i społeczne; zapomnianych matek, niekochanych kobiet, dziewcząt przeżywających pierwszą miłość, wszystkich, którzy z uporem szukają swojego miejsca na świecie. Chce przekazać w swych powieściach "niełatwy optymizm" i trudną afirmację życia. "Ulegając obsesji śmierci, widzi jednocześnie urzekające piękno życia."

Jerzy Mańkowski zmarł 4 grudnia 1979 roku w Będzinie.

Pochowany został w Aleji Zasłużonych na Cmentarzu Komunalnym na Junikowie w Poznaniu.

Za całokształt pracy twórczej otrzymał wiele nagród i wyróżnień.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA LITERACKIE

- 1949 - Nagroda w konkursie literackim "Głosu Wielkopolskiego" na opowiadanie współczesne, za opowiadanie "Gajowy"
- 1959 - Nagroda literacka "Głosu Wielkopolskiego" w konkursie na opowiadanie współczesne za opowiadanie "Smutna zabawa"
- 1969 - Ogólnopolska indywidualna Nagroda Literacka Centralnej Rady Związków Zawodowych za powieść "Najpiękniej umiera gałąź"
 - Nagroda "Złotej Księgi" w plebiscycie czytelników na najpoczytniejszą książkę pisarza środowiska poznańskiego za powieść "Najpiękniej umiera gałąź"
- 1971 - Nagroda "Srebrnej Księgi" w plebiscycie czytelnicznym na najpoczytniejszą książkę pisarza środowiska poznańskiego za powieść "Zasypany piółunem ślad"
- 1975 - Literacka Nagroda Indywidualna Miasta i Województwa Poznańskiego za całokształt twórczości literackiej

- 1977 - Druga nagroda (pierwszej nie przyznano) w Konkursie Rozgłośni Polskiego Radia w Poznaniu, Wydawnictwa Poznańskiego, Związku Literatów Polskich w Poznaniu za cykl małych form prozatorskich, za opowiadania: "Absurdalna śmierć generała", "Martwa natura", "Nie może zabraknąć pajaków", "Troje ludzi przy stoliku"
- 1980 - Druga nagroda w ogólnopolskim, zamkniętym konkursie literackim na powieść o tematyce górniczej "Nie nauczyłem się od ziemi", zorganizowanym przez Ministerstwo Górnictwa i Związek Literatów Polskich - Katowice 1978, a także
- nagroda CRZZ w 1980 r. przyznana pośmiertnie za tę samą powieść.
 - I nagroda w poznańskim konkursie literackim przyznana pośmiertnie w 1980 r. za powieść "Portret dziewczyny smukłej"

ODZNACZENIA

- 1961 - Odznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego
- 1969 - Odznaka Zasłużonego Działacza Kultury
- 1971 - Odznaka Honorowa "Za zasługi w rozwoju Województwa Poznańskiego"
- 1974 - Medal XXX-lecia PRL
- 1976 - Złoty Krzyż Zasługi
- Odznaka Honorowa Miasta Poznania
 - Złota Odznaka "Zasłużony Działacz LOK"
- 1978 - Odznaka Honorowa "Za zasługi w rozwoju Województwa Piłskiego"
- 1979 - Odznaka Honorowa "Za zasługi w rozwoju Województwa Konińskiego"
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (pośmiertnie)

II TWÓRCZOŚĆ

A. Publikacje książkowe

1. ANNA W MOIM ŻYCIU. Wyd.5. Poznań: Wydaw. Pozn. 1987, 174 s.

Wyd.1. 1972; wyd.2. 1974; wyd.3. 1976; wyd. 4. 1978

Autor powraca w swej powieści do czasów wojny i pierwszych lat po wyzwoleniu. Przedstawia losy czterech więźniów obozu koncentracyjnego, którzy usiłują rozpocząć nowe życie w pokojowych warunkach. Jednak powojenny brak stabilizacji i atmosfera niepewności towarzyszące cementowaniu nowej społeczności na ziemiach nad Odrą i Nysą - złożonej z osadników z różnych stron kraju - utrudniają tym ludziom aklimatyzację i powrót do zawodowej pracy. Pisarz z dużą wnikliwością ukazuje niezatarty wpływ przeżyć obozowych na psychikę głównego bohatera, który prowadząc społecznie pożyteczną działalność na wyzwolonych ziemiach jednocześnie powraca nieustannie do wspomnień o nieżyjącej żonie Annie.

Recenzje:

- Bugajski L.: O nowym życiu i o tęsknocie. TWÓRCZOŚĆ 1973 nr 7 s. 116-117; Fornalczyk F.: "Tęsknota za czymś, co się nigdy nie stanie". NOWE KSIĄŻ. 1973 nr 8 s. 22-23; Jarochowska M.: Nowości prozy. Przewiedź kaczęce. ŻYCIE LIT. 1973 nr 3/4 s. 10, fot.; Łukaszewicz Z.: GAZ. ZACH. 1973 nr 166 s. 4; Nowicki K., MAG. POM. 1973 nr 19 s. 7; Pauksza E.: O pieśni i uczuciach. GŁOS WIELKOP. 1973 nr 23 s. 4; (tenże): Z książką na ty. GŁOS WIELKOP. 1974

nr 255; Pysiak K.K.: Jak zrobić powieść ? LITERATURA 1973
nr 27 s. 5; Truszczyński J.: Anna za Odrą. GAZ. POZN. 1977
nr 26 s. 4; TRYB. LUDU 1973 nr 34; LEIPZIGER VOLKSZEITUNG
1976 (z dn. 21.01.76); DER BIBLIOTHEKAR 1977 (z dn. 31.8.77);
HELIOS 1977 nr 12; FREIHEIT /Halle/ 1978 (z dn.27.01.78);
TRIBUNE - BERLIN 1978 (z dn.6.01.78); OSTSEE ZEITUNG 1978
(z dn.27.1.78); VERLAG DER NATION, Wiosna 1978 s. 11; NATIONAL
ZEITUNG 1978 (z dn.23.01.78); NEUES DEUTSCHLAND 1978 (z dn.
9.04.78); Berliner Zeitung Anzeiger 1978 (z dn.6.06.78);

P r z e k ł a d y :

(Wyd. niemieckie). Berlin 1977

(Wyd. bułgarskie). Płowdiw 1985

2. BALLADA SIERPNIOWA. Powieść. Wyd.3. Poznań : Wydaw. Pozn.
1972, 145 s.

Wyd.1. 1966; wyd. 2. 1968;

Książka stanowi debiut powieściowy autora. Jest to powieść o losach jednego z wielu oddziałów żołnierskich walczących na froncie II wojny światowej, losach żołnierzy-"prostych chłopców" kilkunastoletnich mężczyzn. Kompozycyjnie złożona z pozornie luźnych epizodów, jakby zatartych w pamięci naocznego świadka tych frontowych wydarzeń. Ukazuje okrucieństwo wojny, przerażającą bezsilność żołnierzy wobec historii. Cechuje ją jednak pewien optymizm - nawet w nieludzkich warunkach wojennych człowiek może ocalić swoje człowieczeństwo.

Wbrew brutalnym opisom okropności wojny jest to liryczna, poetycka ballada o człowieku na wojnie.

Na kanwie powieści Jerzy Mańkowski opracował scenariusz sztuki teatralnej pt. "Ballada Żołnierska" wystawionej przez Teatr TV (Poznań 1970 r.).

R e c e n z j e :

Adamczyk M.: Przesłanie z frontowych dni. NURT 1966 nr 10 s. 44-45; Bereza H.: ROCZ. LIT. 1966 s. 110; Fornalczyk F.: Ballada o człowieku. TYG. KULT. 1966 nr 35 s. 4; Macużanka Z.: Debiuty. Proza. Poezja. Warszawa : KIW 1969, 360 s., Paukzta E.: Oficyna na Fredry. GŁOS WIELKOP. 1966 nr 238 s. 3; Rohoziński J.: TYG. DEMOKR. 1966 nr 32 s. 8; (Rybczyńska J.) ir : Ballada sierpniowa. NOWA WIEŚ 1966 nr 34 s. 4; Szwedowicz W.: Ballada o wojennym słońcu. NOWE KSIAŻ. 1966 nr 12 s. 718 - 719 ; Truszczyński J.: Sierpniowa ballada i majowe zwycięstwo. GAZ. POZN. 1966 nr 101 s. 4; Umiński Z.: Debiuty. ŻYCIE I MYŚL 1966 nr 7/8 s. 233-234; Melkowski S.: Jak to na wojence ładnie. TWÓRCZOŚĆ 1967 nr 7 s. 124-126; Morawski K., MÓWIĄ, WIEKI 1967 nr 1 s. 4; Paukzta E.: Poznańska oficyna. GŁOS WIELKOP. 1968 nr 166 s. 3; Pędzińska Z.: Z perspektywą czy bez. WSPÓŁCZESNOŚĆ 1967 nr 7 s. 10;.

3. DWOJE NA WRZOSOWISKU. Wyd.2. Poznań: Wydaw. Pozn. 1979, 230 s..

Wyd.1. 1977 ;.

Fabula psychologiczno-obyczajowej powieści osnuta jest wokół przeżyć głównego bohatera utworu, doc. Zaryna, który rezygnuje

z pracy naukowej, opuszcza dom i wyjeżdża do pracy w oddalonej od ludzkich siedzib wierthi, aby zapomnieć, odsunąć od siebie wspomnienia o utraconej, wielkiej miłości. Tem powieściowych zdarzeń jest życie niewielkiego zespołu ludzi, prowadzących badania na terenach bogatych w naftę i gaz, ich wzajemne stosunki, przyjaźnie i animozje, codzienna trudna i wyczerpująca praca. Autor z prostotą ukazuje sylwetki bohaterów, poszukiwanie przez nich prawdziwego uczucia i emocjonalnego partnerstwa.

Recenzje:

Błażejowski T.: Inżynier w roli Romea. NOWE KSIĄŻ. 1977 nr 23 s. 33-34; Kościelak Z.: Na skraju wrzosowiska. GŁOS WIELKOP. 1977 nr 247 s. 9; Bauer Z.: Schemat i treść. Nowości prozy. ŻYCIE LIT. 1978 nr 17 s. 10, 11.; Fornalczyk F.: KRON. WIELKOP. 1978 nr 1 s. 176-178; Kogut B.: Nie każde wrzosowisko raczy miodem. NURT 1978 nr 1 s. 11; Michniak C.: Sanatorium na wierthi. GAZ. POZN. 1978 nr 5 s. 5; Nawrocki W.: Powrót liryzmu. TRYB. ROBOT. 1977 nr 293 s. 3; PRZEKRÓJ 1977 nr 1693 s. 10; PRZYJACIÓŁKA 1977 nr 38 s. 13; Rec. - radiowe : Kogut B.: Dwoje na wrzosowisku (3.12.1977 pr. IV PR.); Fornalczyk F.: Romantyzm męskiego zawodu. (14.1.1978 pr. IV PR)

4. MIŁOŚĆ TO POTRAFI. Powieść, Poznań: Wydaw. Pozn. 1975, 180 s.

Fabula tej psychologiczno-obyczajowej powieści osnuta została wokół spraw związanych z miłością, jej narodzinami, przemianą bądź przemijaniem, przeżyciami psychicznymi i konfliktami wewnętrznymi, jakie towarzyszą tym uczuciom. Bohaterami utworu jest dwoje studentów, a główny wątek powieściowy rozwija się na tle realiów

współczesnego życia obyczajowego różnych środowisk Poznania oraz wczasowych miejscowości Pomorza Zachodniego.

R e c e n z j e :

Adamiak A.: O miłości i "przyległościach". NOWE KSIĄŻ. 1975 nr 15 s. 17-18; 11.; Paukszta E.: Z tej ziemi. GŁOS WIELKOP. 1975 nr 112 ; Tarczałowicz J.: Wokół miłości. ŻYCIE LIT. 1975 nr 51/52 s. 18; /Fil/, ŻYCIE LIT. 1975 nr 21 s. 11; PRZEKRÓJ 1975 nr 1567 s. 4; Exlibris Expressu. EXPR. POZN. 1975 nr 87 s. 4-5; Michniak C.: Poważnie i z humorem. GAZ. POZN. 1975 nr 67 s. 5

5. NAJPIĘKNIEJ UMIERA GALAŻ. Wyd.4. Poznań: Wydaw. Pozn. 1980, 212 s. ,

Wyd.1. 1969; wyd.2. 1979; wyd.3. 1972;

Powieść ukazuje przemiany społeczne zachodzące w małej osadzie, która dzięki rozbudowie zagłębia węglowego przekształca się w duży ośrodek przemysłowy. Na tle tych przeobrażeń ukazane są losy ludzi, których życie zmienia się na równi ze zmianą krajobrazu. Szczególnie ciekawe są dzieje Piegusa, młodego chłopca, dla którego możliwość pracy i nauki, jaką stwarza rozwijający się ośrodek przemysłowy, jest szansą na zmianę losu. Natomiast jego tragiczna śmierć jest wynikiem pozostałości elementów ciemnoty i zacofania w nowo kształtującym się społeczeństwie. W 1970 roku książka została udźwiękowiona dla niewidomych. W 1969 roku Zespół "Plan" zakupił prawa autorskie do sfilmowania powieści. Scenariusz i dialogi opracował Jerzy Mańkowski. Film nie został zrealizowany.

R e c e n z j e :

- Adamski W.: Przymierze sztuki i pracy. TYG. KULT. 1969 nr 29;
Beroza H., ROCZ. LIT. 1966 s. 110; Bienkowska D.: Nagrody literackie CRZZ. Dokumenty przemian. GŁOS PRACY 1969 nr 119 s. 4;
Biernacki J.: Laureaci i ich książki. KULT. I ŻYCIE 1969 nr 6 s. 22; Chadzinikolau N.: Afirmacja życia. NURT 1969 nr 8 s. 50;
(tenże): Obrona wartości. NADODRZE 1969 nr 20 s. 8; Fornalczyk F.: Miasteczko, z którego droga nie biegnie dalej. GŁOS WIELKOP. 1969 nr 169 s. 4; Jarachowska M.: Gałąź, która nie umiera. TYG. KULT. 1969 nr 31; s. 4; Koczocha W.: Złożoność świata codzienności. TRYB. LUDU 1969 nr 186 s. 4; PR 10.6.69. (Progr. lok.);
Kogut B.: Niepokoje byłych Kolumbów. Kto pięknie umiera. ŻYCIE LIT. 1969 nr 24 s. 10; Kozikowski E.: Najpiękniej umiera gałąź. BULLETIN DES LIVRES NOUVEAUX ET PIECES DE THEATRE 1969 nr 7 s. 6; (tenże): NEW BOOKS AND PLAYS 1969 nr 7; Marszałek R.: Własny ton. NOWE KSIĄŻ. 1969 nr 17 s. 1164-65; M.S.: Nagrana na kasetę. Książka J. Mańkowskiego - udźwiękowiona. GŁOS WIELKOP. 1971 nr 5 s. 6; 10 godzin "Złotej Książki" na taśmach magnetofonowych. EXPR. POZN. 1971 nr 39; Michniak C.: O wszystkim po trochu. List z Poznania. ŻYCIE LIT. 1969 nr 29 s. 12; Nowicki K.: Czekając na powieść. TYG. KULT. 1969 nr 30 s. 4; Paukšta E.: Studia postaw człowieczych. GŁOS WIELKOP. 1969 nr 69 s. 4; Pawlińska E.: Laureaci nagrody literackiej CRZZ. GŁOS PRACY 1969 nr 101/102 s. 1,7; Styczeń J.: Liryczny produkcyjniak. KIERUNKI 1969 nr 39 s. 8; Taranienko Z.: Kochać ziemię. WSPÓLCZESNOŚĆ 1969 nr 15 s. 14; Truszczyński J.: Sens przemijania. GAZ. POZN. 1969 nr 97 s. 3; Zieliński S.: Mimo wszystko. Wycieczki balonem. KULTURA 1969 nr 26 s. 3; Bajerowicz M.: Epopeja węgla brunatnego. GŁOS WIELKOP. 1970 nr 4/5; Borycki A.: Najpiękniej umiera gałąź. POMORZE 1970 nr 5 s. 1; Jakubiak A.: Wielkość codziennej pracy. GŁOS WIELKOP.

1970 nr 108 s. 4; [Maj J.] (jamb): GR. ROL. POL. 1970 nr 73 s. 8;
Michniak C.: Olimpijka z Rawicza. GAZ. POZN. 1971 nr 162 s. 5;
Sprusiński M.: Powszedni sezon prozy. MIES. LIT. 1970 nr 10
s. 28; Truszczyński J.: Reportaż o powieści. Owocuje gałąź,
która umiera najpiękniej. GAZ. POZN. 1970 nr 14 s. 4; Zakończenie
konkursu "Głosu". Twoje zdanie o książce. GŁOS WIELKOP. 1970
nr 3 s. 3; Żmigrodzka J.: Wielki temat literatury współczesnej.
GŁOS PRACY 1974 nr 281 s. 4-5

Przekłady:

(Wyd. bułgarskie). Plovdiv 1977

6. NIE NAUCZYŁEM SIĘ OD ZIEMI. Powieść. Poznań: Wydaw. Pozn.
1979, 253 s.

Jest to powieść - saga o powojennych losach kilku rodzin robotniczych, chłopskiego pochodzenia, pracujących w konińskich kopalniach węgla. Autor daje syntetyczny obraz przeobrażeń społeczno-gospodarczych w Polsce Ludowej oraz związanych z nimi zmian w psychice i metalności klasy robotniczej. Przetycia powieściowych postaci ukazane zostały w umiejętnie udramatyzowanej narracji pełnej zrozumienia dla problemów egzystencjonalnych ludzi.

Recenzje:

Dragan A.: Uczył się od ziemi. PRZ. KON. 1979 nr 2 s. 12;
Fornalczyk F.: Elegijne wprowadzenie w epopeję regionu. NURT 1979
nr 12 s. 14; Jamroziak W.: Do przemyslenia. GŁOS WIELKOP. 1979

nr 270 s. 6; Nawrocki W.: Opowieść o ludzkich dziejach. TRYB. LUDU 1979 nr 229 s.3; (tenże): TRYB. ROBOT. 1980 nr 20 s. 8; Trzaskowski J.: Rodowód ziemi, rodowód ludzi, Beryt Z., KRON. WIELKOP. 1980 nr 1 s. 125-126; Fornalczyk F., PRZ. KON. 1980 nr 6 s. 11; Bajerowicz M.: Jabłka i koparka. TYDZIEŃ 1980 nr 6 s. 15; (tenże): PRZ. KON. 1980 nr 6 s. 11; bacat Zapiski kulturalne. WYDOMOŚCI 1980 nr 20; (bran): Rostrzygnięcie konkursu "Czy znasz książki pisarzy wielkopolskich". GŁOS WIELKOP. 1980 nr 72 s. 12; Gierycz M.: Powrót na Wielką Odkrywkę. NOWE KSIĄŻ. 1980 nr 10 s. 18-19; Kamiński J., REGIONY 1980 nr 4 s. 154-156, LG: Saga o ziemi konińskiej. WIELKOP. ZACIEBIE 1979 nr 43 s. 1, 2; Fermer J.: Ziemia, maszyny i ludzie. TRYB. LUDU 1980 nr 20 s. 8; (tenże); POLONISTYKA 1980 nr 3 s. 212-213; Zyman E.: POGLĄDY 1980 nr 9 s. 18; Rec. telewizyjne: Fornalczyk F.: Spotkania literackie: (pr. II 1980.05.02.); Ratajczak J.: Exlibris. (progr. I 1980.05.07)

7. PORTRET DZIEWANNY SMUKLEI. Poznań: Wydaw. Pozn. 1982, 230 s.

Ostatnia powieść Jerzego Mańkowskiego. Akcja jej toczy się pod koniec wojny na wyzwolonych już terenach Wielkopolski, w małym mieście. Obraz przełomowych czasów końca wojny i zaprowadzania władzy ludowej; autor przedstawia za pośrednictwem losów i przeżyć różnych bohaterów, uwypuklając zwłaszcza wewnętrzne konflikty ludzi - polityczne, moralne, narodowościowe.

R e c e n z j e :

(bran): Wręczenie nagród w ogólnopolskim konkursie literackim. GŁOS WIELKOP. 1980 nr 155; Wręczenie nagród laureatowi literackiego konkursu 60-lecia. GAZ. POZN. 1980 nr 155; Żukrowski W.: Moje

zamiłowania akuszerskie. TYDZIEŃ 1980 nr 33; Nowicki A.:
Oczekiwanie. Na dobre książki. GAZ. POZN. 1981 nr 17 ;
Jamroziak W.: Pochwała życia. GŁOS WIELKOP. 1982 nr 73 s. 5;
Truszczyński J.: Portret dziewanny czyli ostatnie słuchanie.
J. Mańkowskiego. GAZ. POZN. 1982 nr 75 s. 4; Kossakowska Z.,
KRON. WIELKOP. 1983 nr 1 s. 212-213; Chrupowicz L., TU I TERAZ
1982 nr 3 s. 10; Dragan A., PRZ. KON. 1982 nr 16 s. 8; Lubosz B.,
POGLĄDY 1982 nr 11 s. 11; (Rzewuski K.) KR. PRZ. KSIĘG. WYDAW.
1982 nr 9 s. 7. Rec. radiowe : Magazyn literacko-muzyczny.
(1.08.82), (pr. III, 27.12.83) - omówienie.

8. ZASYPANY PIOŁUNEM ŚLAD. Powieść. Poznań: Wydaw. Pozn. 1971,
224 s.

Jest to opowieść o oddziale partyzanckim, utworzonym z żoł-
nierzy, którzy po klęsce wrześniowej przejęli na siebie dobrowol-
nie ciężar walki podziemnej z niemieckim okupantem. Powieść nie
przedstawia scen batalistycznych, pisarza interesują indywidualne
konflikty, doznania i przeżycia żołnierzy skazanych na walkę
albo śmierć. Z dużą wnikliwością i prostotą odmalowane zostały
sylwetki partyzantów przeżywających nie tylko trudy walki z oku-
pantem, lecz także własne dramaty, zawody i sukcesy. Niezwykle
trafnie przedstawione sceny z życia wsi w latach wojny.

W oparciu o powieść opracowany został scenariusz widowiska
telewizyjnego pt. "Sztandar".

R e c e n z j e :

Bajerowicz M.: *Wojenka, wojenka*. GŁOS WIELKOP. 1971 nr 194 s. 3; Fornalczyk F.: *Powieść o ludzkiej solidarności*. MIES. LIT. 1971 nr 11 s. 128-129; [tenże]: *Polskie Radio Pr. II*. 12.06.1971; Knysz - Rudzka D.: *Opowieść o partyzantach*. NOWE KSIĄŻ. 1971 nr 22 s. 1529-1530; Łukaszewicz Z.: GAZ. POZN. 1971 nr 186 s. 1; Mawrocki W.: *Ludzie w dniach klęski i odwetu*. ŻYCIE LIT. 1971 nr 42 s. 10; Drowicz A.: *Tamta wojna jeszcze się toczy*. SZTAND. MŁOD. 1972 nr 21 s. 3; Kaczocha K.: *Legenda o wojnie*. GAZ. POZN. 1972 nr 95 s. 5; [tenże]: TYG. KULT. 1972 nr 36 s. 4; *Najpopularniejsza książka 1971 roku*. GŁOS WIELKOP. 1972 nr 63; *Wybieramy najpopularniejszą książkę pisarzy poznańskich*. GŁOS WIELKOP. 1972 nr 38

9. *STO WIERSZY O NAUCZYCIELU I SZKOLE*. Antologia wierszy poetów polskich. Zebrał i opracował Jerzy Mańkowski. Poznań. Pałac Kultury 1962, 136 s.

R e c e n z j e :

Matuszewski E.: *Wierze nie tylko o nauczycielu i szkole*. GŁOS OLSZT. 1964 nr 208; Markiewicz J.: *Podręcznik do lekcji szacunku*. IL. KUR. POL. 1963

10. *POZNAŃ LITERACKI*. Książki i ludzie. Praca zbiorowa pod red. Jerzego Mańkowskiego. Poznań : Pałac Kultury 1964, 152 s.

R e c e n z j e :

Już są pierwsze egzemplarze "Poznania literackiego". EXPR. POZN. 1964 nr 102/103; Markiewicz J.: Listy z Wielkopolski. IL. KUR. POL. 1964 [z dn. 16.05.64]; Poznański P.: Papierowe Monumenty. GAZ. POZN. 1964 nr 114; Pędziński Z.: TYG. KULT. 1964 nr 21 s. 5; (r): "Poznań literacki" - wydawnictwo świetne lecz nakład za mały. EXPR. POZN. 1964 nr 27; Poznańscy pisarze przed zjazdem XX-lecia. EXPR. POZN. 1964 nr 130; Słownik poznańskich literatów. GŁOS WIELKOP. 1964 nr 112 ;

11. PISARZE WIELKOPOLSKI. Informator. Poznań: Wydaw. Poznańskie 1971, 221 s., il.,

Współautor : Nikos Chadziniokoleu

Wiązka rejestruje dorobek twórcy poznańskiego środowiska literackiego ograniczając się do aktualnych (w r. 1970) członków Poznańskiego Oddziału ZLP. Podaje w alfabetycznym układzie noty biograficzne i bibliograficzne z wyliczeniem najważniejszych recenzji i omówień odnoszących się do poszczególnych tytułów.

R e c e n z j e :

Fazan M., ZARANIE ŚLĄSKIE 1971 nr 3 s. 598-600; Kogut B.: Dodać zero do jedynki. GAZ. POZN. 1971 nr 150 s. 4; Kozicki S.: Na własnym i sąsiedzkim warsztacie. KULTURA 1971 nr 29 s. 6; (ho): Pisarze Wielkopolski. EXPR. POZN. 1971 nr 73 ; (MS): Informator o pisarzach Wielkopolski. GŁOS WIELKOP. 1971 nr 87; Pluta J., RUCH LIT. 1973 nr 1 s. 66-71; (Roszkowski J.) zra ; NOWE KSIĄŻ. 1971 nr 14 s. 963; Rutka B.; KULTURA 1971 nr 27 s. 11; nr 29 s. 11; S: Produkcja

24

wydawnicza styczeń-maj. PRZ. KSIEG. i WYDAW. 1971 s. 3;
[Stojewski J.Z.] Hamilton; KULTURA 1971 nr 25 s. 12; [Wittlin J.]
Jerwit, SZPILKI 1971 nr 20 s. 18; Książki, nowości, książki.
KULTURA 1971 nr 22 s. 9, fot.

TWÓRCZOŚĆ JERZEGO MAŃKOWSKIEGO W UKŁADZIE CHRONOLOGICZNYM

- 1962 - 100 wierszy o nauczycielu i szkole. Antologia.
(wybór, opracowanie i słowo wstępne)
- 1964 - Poznań literacki, książki i ludzie, (redakcja i współ-
autorstwo.)
- 1966 - Ballada sierpniowa - powieść
- 1969 - Najpiękniej umiera gałąź - powieść
- 1971 - Zasypany piółunem ślad - powieść
- Pisarze Wielkopolski - Informator (współautor)
- 1972 - Anna w moim życiu - powieść
- 1975 - Miłość to potrafi - powieść
- 1977 - Dwoje na wrzosowisku - powieść
- 1979 - Nie nauczyłem się od ziemi - powieść
- 1982 - Portret dziewczyny smukłej - powieść .

B. Publikacje prasowe w wyborze

Opowiadania

1. Hilda. SŁOWO POWSZ. 1959 nr 116
2. Jest takie miasto. KIERUNKI 1959 nr 42; TYG. KULT. 1962 nr 27;
3. Katrayna. TYDZIEŃ 1979 nr 43
4. Lipowe drzewo. NASZA DROGA 1952 nr 10; ZORZA ŚWIAT. 1959 nr 8; GŁOS WIELKOP. 1975 nr 84 s. 4-5;
5. Matka. NASZA DROGA 1952 nr 5; TYG. KAT. 1952 nr 30; SŁOWO POWSZ. 1952 nr 23; NOWY NURT 1958 nr 5;
6. Odlatują ptaki. SŁOWO NA WARMII I MAZURACH 1958 nr 50;
7. Pani Lusía. GOŚĆ NIEDZ. 1953 nr 44 ;
8. Pieśń Ojca Ładysława. WTK 1956 nr 39; SŁOWO POWSZ. 1958 nr 225;
9. Przebaczenie. TYG. KAT. 1952 nr 17
10. Smuga cienia. GAZ. ZACH. 1975 nr 160 s. 5-6
11. Smuga światła. SŁOWO POWSZ. 1956 nr. 143; NOWY NURT 1958 nr 17;
12. Smutna zabawa. SŁOWO NA WARMII I MAZURACH 1957 nr 46; NOWY NURT 1958 nr 5; GŁOS WIELKOP. 1959 nr 118
13. Spotkanie. GAZ. ZACH. 1975 nr 235 s. 5
14. Troje ludzi przy stoliku. GAZ. ZACH. 1977 nr 182
15. Wiatraki. TYG. KAT. 1952 nr 23; GOŚĆ NIEDZ. 1952 nr 36; SŁOWO POWSZ. 1952 nr 252;
16. Z pamiętnika. SŁOWO POWSZ. 1953 nr 14
17. Zielone szkiełko jest różowe. GŁOS WIELKOP. 1962 nr 281
18. Zmierzch. WTK 1955 nr 47; SŁOWO POWSZ. 1957 nr 18;

Fragm e n t y p o w i e ś c i

1. Anna w moim życiu. [Fragm. pow.]. GAZ. POZN. 1972 nr 251 s. 5
2. Bolek. [Fragm. pow.] Zasypany piółunem ślad. GAZ. POZN. 1971 nr 96 s. 4-5
3. Jej ostatnie płkanie. [Fragm. pow.]. Miłość to potrafi. GAZ. POZN. 1974 nr 165 s. 5
4. Józusiowe diabły. [Fragm. pow.] Dwoje na wrzosowisku. NURT 1977 nr 3 s. 18-19
5. Katastrofa. [Fragm. pow.] Dwoje na wrzosowisku. GŁOS WIELKOP. 1977 nr 63 s. 4-5
6. Kolejarze. [Fragm. pow.] Anna w moim życiu. GAZ. POZN. 1972 nr 251
7. Leśna przysięga. [Fragm. pow.] Zasypany piółunem ślad. GAZ. POZN. 1970 nr 79 s. 6-7
8. Matulinka. [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się od ziemi. POGLĄDY 1978 nr 22 s. 13-15; GAZ. ZACH. 1979 nr 157
9. Miłość to potrafi. [Fragm. pow.] GAZ. POZN. 1974 nr 223 s. 5
10. Most. [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się od ziemi. GAZ. ZACH. 1979 nr 37
11. Niedole miłowania. [Fragm. pow.] Miłość to potrafi. GAZ. POZN. 1973 nr 286 s. 4-5
12. Odnaleźć w miłości i smutku. [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się od ziemi. TRYB. ROBOT. 1978 nr 126 s. 7-8
13. Portret dziewanny szukleć. [Fragm. pow.]. TYG. KULT. 1980 nr 50 ; GAZ. POZN. 1980 nr 186; NURT 1980 nr 8 s. 30-31
14. Półka [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się od ziemi. GŁOS WIELKOP. 1978 nr 125

15. Przesłuchanie. [Fragm. pow.] Najpiękniej umiera gałąź.
GAZ. POZN. 1967 nr 66 s. 4-5
16. Ptaki opuszczające gniazda. [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się
od ziemi. TYG. KULT. 1979 nr 4
17. Saga konińska. Próba. [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się od
ziemi. GŁOS WIELKOP. 1978 nr 125 s. 7
18. Troje ludzi przy stoliku. [Z cyklu] Opowiadania przewrotne.
GAZ. ZACH. 1977 nr 182 s. 5
19. Trudno umierać. [Fragm. pow.] Nie nauczyłem się od ziemi.
GAZ. ZACH. 1978 nr 247 s. 4-5
20. Wakacyjna przygoda. [Fragm. pow.] Miłość to potrafi. GŁOS
WIELKOP. 1973 nr 167 s. 4-5
21. W lesie. [Fragm. pow.] Zasypany piółunem ślad. GAZ. POZN.
1970 nr 257 s. 4

Artykuły publicystyczne

1. Do ostatniego aktora. KIERUNKI 1959 nr 40 s. 1
O teatrach poznańskich.
2. Kryzys szkolnictwa teatralnego. KIERUNKI 1959 nr 49 s. 2, 11
3. Teatr twórczych poszukiwań. KIERUNKI 1959 nr 18 s. 12
Dot. Teatru im. Bogusławskiego w Kaliszu
4. Decentralizacja - wielki dialog o teatrze. KIERUNKI 1960 nr 9
s. 9
5. Kaprysy na temat Wieniawskiego. KIERUNKI 1960 nr 4 s. 10
6. Kupię jelenia. KIERUNKI 1960 nr 31 s. 8-9
7. Poznań [Sytuacja teatrów i krytyki]. KIERUNKI 1960 nr 21 s. 5
8. Szkoda tych książek na stos [O literackim Poznaniu]. KIERUNKI
1960 nr 50 s. 1

9. W poszukiwaniu przyszłego widza. KIERUNKI 1960 nr 34 s. 10
10. Zło krąży w Poznaniu ... KIERUNKI 1960 nr 21 s. 5
11. Prof. dr Józef Kostrzewski. KIERUNKI 1961 nr 49 (pseud. Jan Adamski)
12. Dramat historii czy człowieka. KIERUNKI 1962 nr 7 (pseud. Jan Adamski)
13. Głośno i wyraźnie. KIERUNKI 1962 nr 24 (pseud. Jan Adamski)
14. (Informacja o znalezieniu przez A. Grzymkłę-Siedleckiego ksiątek z notatkami W. Lenina). GAZ. POZN. 1962 nr 184 s. 6
15. Kochać, znaczy dobrze czynić. KIERUNKI 1962 nr 27 (pseud. Jan Adamski)
16. Legenda Wieniawskiego. KIERUNKI 1962 nr 18 (pseud. Jan Adamski)
17. Niewczesne wynurzenie lekkomyślnego serca. KIERUNKI 1962 nr 10 (pseud. Jan Adamski)
18. Poeta ufający słowu. KIERUNKI 1962 nr 37 (pseud. Jan Adamski)
19. Propozycja do Przyjęcia. KIERUNKI 1962 nr 3 (pseud. Jan Adamski)
20. Samotność Don Juana. KIERUNKI 1962 nr 21 (pseud. Jan Adamski)
21. Teatr Lelki i Aktora "Marcinek". TEATR LALEK 1963 nr 25/26 s. 18-20
22. [Zjazd Pisarzy Ziemi Zachodnich]. IL. KUR. POL. 1963 nr 142 s. 6
23. "Poeta w człowieku zakochany". POŁUDN. WIELKOP. 1965 nr 11 s. 4
Dot. W. Bąka
24. [Kazimiera Iłkiewiczówna]. KRON. M. POZN. 1969 nr 1 s. 102-105
Biografia z okazji przyznania K.I. Nagrody M. Pozn. za rok 1967

25. Wielkopolska Kronika Kulturalno-Oświatowa. ZESZYTY WIELKOP.
1963-72
26. Wydarzenia w Wielkopolsce w okresie od stycznia do grudnia
1972 r. KRON. WIELKOP. 1972 nr 1 s. 229-271
27. Nagroda literacka im. J. Kasprówicza za rok 1972. [K. Iłła-
kowiczówna]. KRON. M. POZN. 1973 nr 2 s. 84-88
28. [Kaliskie spotkania Teatralne '73]. KRON. WIELKOP. 1974 nr 1
s. 253
29. [Notatka o Muzeum Pracowni A. Fiedlera w Puszczykówni].
KRON. WIELKOP. 1974 nr 2 s. 318
30. [Spotkanie Pisarzy Twórców Lit. Fantastyczno Naukowej.
Poznań - 73]. KRON. WIELKOP. 1974 nr 2 s. 298
31. [Tadeusz Kraszewski]. KRON. WIELKOP. 1974 nr 1 s. 248
Notatka o zgonie.
32. [Edward Góra]. KRON. WIELKOP. 1975 nr 2 s. 97-99
Biogram z fot.
33. [Dekada Pisarzy Środ. Pozn.]. KRON. WIELKOP. 1976 nr 1/2
s. 223-230 nt. dekad I-IX
34. Roman Brandstaetter. KRON. M. POZN. 1976 nr 3 s. 93-95
Sylwetka z okazji przyznania nagrody M. Pozn. i Woj. Pozn.
za 1974 r.
35. [Kazimiera Iłlakowiczówna]. KRON. WIELKOP. 1976 nr 3/4
s. 89-96
O twórczości K.I.
36. [Eugeniusz Paukšta]. KRON. M. POZN. 1976 nr 1 s. 93-95
37. [Dekada Pisarzy Środowiska Poznańskiego]. KRON. WIELKOP. 1977
nr 2 s. 292
38. [Inf. o pobycie w Poznaniu Artura Lundkwista]. KRON. WIELKOP.
1977 nr 3 s. 215

39. Józef Ratajczak, KRON. M. POZN. 1977 nr 3 s. 103-105
Nota biograficzna z okazji otrzymania Nagrody im. Jana Kasprowicza
40. Jubileusz 60-lecia urodzin [Eugeniusza Pauksty]: KRON. WIELKOP. 1977 nr 1 s. 193-194
41. [Kalijskie Spotkania Teatralne]. KRON. WIELKOP. 1977 nr 3 s. 176-177
42. Love stary nad Nysą. TYDZIEŃ 1977 nr 37 s. 14-15
43. Hoje bułgarskie przygody. TYDZIEŃ 1977 nr 18 s. 14-15
N.in. o przekładzie powieści "Najpiękniej umiera gałąź" na język bułgarski.
44. [Notatka o nadaniu WBP w Lesznie im. St. Grochowiaka]. KRON. WIELKOP. 1977 nr 3 s. 191
45. [Not. o pobycie w Poznaniu Emila Manu i Mircea Micu]. KRON. WIELKOP. 1977 nr 1 s. 200-201
46. Otwarcie na Polskę. NURT 1977 nr 7 s. 11-13
Reportaż z wizyty Dory Gabe.
47. [Teatralne Warsztaty Przyjaźni Konin 1976]. KRON. WIELKOP. 1977 nr 1 s. 164
48. [Wystawa "Józef Ignacy Kraszewski 1812-1887" w Bibliotece Miejskiej im. E. Raczyńskiego]. KRON. WIELKOP. 1977 nr 4 s. 207
49. Czesław Chruszczewski. KRON. M. POZN. 1978 nr 4 s. 75-76
Sylwetka C. Ch. z okazji przyznania Nagrody Wojew. Pozn. w dziedzinie upowszechniania kult. (1976 r.)
50. Współczesność i białe kruki. TYDZIEŃ 1978 nr 29 s. 14-15
Korespondencja z Płowdii nt. zainteresowania lit. polską i kontaktami z literatami.
51. Eugeniusz Pauksta [Wspomnienie]. KRON. M. POZN. 1979 nr 4 s. 113-116, portr.

52. Kronika wydarzeń w województwach kaliskim, konińskim, leszczyńskim, pilskim i poznańskim. KRON. WIELKOP. 1972-1979

Recenzje napisane przez Jerzego Mańkowskiego

1. Audiberti J.: Zło krąży; Nałkowska Z.: Dzień jej powrotu. Teatr Nowy w Poznaniu
Rec.: Mańkowski J.: Z tej i tamtej strony kurtyny. KIERUNKI 1959 nr 5 s. 12
2. Büchner : Woyzeck. Teatr Nowy w Poznaniu
Rec.: Mańkowski J.: Samotność jest w nas. KIERUNKI 1959 nr 35 s. 7, 11
3. Rittner T.: Głupi Jakub. Teatr Polski w Poznaniu
Rec.: Mańkowski J.; KIERUNKI 1959 nr 15 s. 12
4. Słowacki J.: Maria Stuart; Kohout: Taka miłość. Teatr im. Asnyka w Kaliszu
Rec.: Mańkowski J.: Teatr twórczych poszukiwań. KIERUNKI 1959 nr 18 s. 12
5. Wyspiański S.: Wesele. Teatr Polski w Poznaniu
Rec.: Mańkowski J.: Tradycja i współczesność. KIERUNKI 1959 nr 15 s. 12
6. Brandstaetter R.: Odys płaczący. Teatr TV
Rec.: Mańkowski J. Dramata Odysa czy Penelopy. KIERUNKI 1960 nr 43 s. 10
7. Goethe J. von: Faust. Teatr Polski w Poznaniu
Rec.: Mańkowski J.; Gdy Faust umiera, Mefisto płacze. KIERUNKI 1960 nr 21 s. 10

8. Shakespeare W.: Perykles, książę Tyru, Teatr im. A. Fredry
w Gnieźnie
Rec.: Mańkowski J.: Perykles gnieźnieński. KIERUNKI 1960
nr 37 s. 10
9. Weisenborn G.: Latające talerze lądujące na ziemi. Teatr Ziemi
Pomorskiej w Bydgoszczy.
Rec.: Mańkowski J.: Dziwni są ludzie. KIERUNKI 1960 nr 5 s. 10
10. Borchert : Pod drzwiami. Koszaliński Teatr Propozycji Dialog.
Rec.: Mańkowski J.: Protest przeciwko teatralnej starzyźnie.
KIERUNKI 1960 nr 17 s. 10
11. Hawlicek J.: Helimadoc.
Rec.: Mańkowski J.: Ocalił dzieciństwo od zapomnienia. TYG.
ZACH. 1960 nr 17 s. 7
12. Likstanow J.: Trudna miłość.
Rec.: Mańkowski J.: O trudnym życiu i trudnej miłości. TYG.
ZACH. 1960 nr 11 s. 6
13. Paukzta E.: Gdzie diabeł mówi dobranoc.
Rec.: Mańkowski J.: TYG. ZACH. 1960 nr 4 s. 7
14. Tołstoj L.: Potęga ciemnoty, Teatr Polski w Poznaniu
Rec.: Mańkowski J.: Sprawiedliwość jest w każdym z nas.
KIERUNKI 1961 nr 2 s. 10
15. Smólski W.: Podróż Don Kichota. Teatr TV
Rec.: Mańkowski J.: KIERUNKI 1961 nr 17 s. 10
16. Iwaszkiewicz J.: Kochankowie z Werony. Teatr Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze.
Rec.: Mańkowski J.: KIERUNKI 1961 nr 12 s. 11
17. Grzymała-Siedlecki A.: Niepospolici ludzie w dniu swoim powszednim.
Kraków 1961.

Rec.: Mańkowski J.: KIERUNKI 1961 nr 20 s. 7

18. Paukszta E.: Buntownicy. Powieść historyczna z XVII w.
W-wa 1963.

Rec. Mańkowski J.: TYG. KULT. 1962 nr 32 s. 5

19. Prorok L.: Powrót Taty. Komedia w 3 aktach z prologiem
i epilogiem. W-wa 1963

Rec. Mańkowski J.: TYG. KULT. 1962 nr 26 s. 6

20. Szybowska M.: Konopnicka, jakiej nie znamy. W-wa 1963

Rec. Mańkowski J.: TYG. KULT. 1964 nr 24 s. 4

21. Gorki M.: Na dnie. Teatr im. A. Fredry w Gnieźnie

Rec.: Mańkowski J.: ŻYCIE LIT. 1968 nr 2 s. 6

22. Zaklewicz Z.: Ród Abaczów.

Rec.: Mańkowski J., NURT 1968 nr 9 s. 48

23. Rutha B.: W Hiszpanii o świecie.

Rec.: Mańkowski J.: NURT 1968 nr 1 s. 49-50

24. Paukszta E.: Przejaśnia się niebo.

Rec.: Mańkowski J.: TYG. KULT. 1968 nr 5 s. 4

25. Mach W.: Człowiek i pisarz.

Rec.: Mańkowski J.: TYG. KULT. 1968 nr 40 s. 4

26. Dored E.: Kochałam Tyberiusza

Rec.: Mańkowski J.: NOWE KSIĄŻ. 1969 nr 20 s. 1385-6

27. Kraszewski T.: Wóz Wagantów.

Rec.: Mańkowski J.: NURT 1969 nr 1 s. 45

28. Kaczocha W.: W słońcu, w deszczu ...

Rec.: Mańkowski J., TYG. KULT. 1969 nr 15 s. 4

29. Mallet: Do ostatniego człowieka. Teatr Nowy w Poznaniu.

Rec.: Mańkowski J.: Granice bohaterstwa. KIERUNKI 1969
nr 43 s. 8

- 70. Konwicki T.: Kalendarz i Klepsydra
 Rec.: Mańkowski J., NURT 1976 nr 10 s. 35
- 31. Cherobański M.: Memuary.
 NURT 1977 nr 1 s. 42
- 32. Grommelynck F.: Rogacz Wspaniały. Teatr TV
 Rec.: Mańkowski J., RADIO I TV 1978 nr 49 s. 3
- 33. Weźna M.: Tryby
 Rec.: Mańkowski J.: Barne zwierzę wspomnień. NOWE KSIĄŻ.
 1979 nr 3

Wywiady przeprowadzone przez
 Jerzego Mańkowskiego

- 1. Rogalski A.: [Rozmowa nt. publikacji A.R. : Dramat naszego czasu]. Rozm. przepr. J. Mańkowski. WTK 1959 nr 11 s. 3; EXPR. POZN. 1959 nr 39 s. 3
- 2. Górnicki G.: [Wywiad]. Rozm. przepr. Mańkowski J. POMORZE 1964 nr 13 s. 4
- 3. Ziobek J. [Wywiad nt. 10 lecia działalności Wydaw. Pozn.]. Rozm. przepr. J. Mańkowski. TYG. KULT. 1969 nr 1 s. 4
- 4. Kogut B.: [Wywiad]. Rozm. przepr. Jerzy Mańkowski. NURT 1977 nr 2 s. 15
- 5. Menard H.: [Wywiad]. Rozm. przepr. J. Mańkowski. Wierne i piękne. TYDZIEŃ 1978 nr 11 s. 14
 Wywiad nt. działalności "Verlag der Nation" oraz przekładów lit. pol.
- 6. Ball P.: Tłumacząc jednemu narodowi ... Rozm. przepr. J. Mańkowski. TYDZIEŃ 1977 nr 47 s. 3

7. [Wywiad z Peterem Ball]. Rozm. J. Mańkowski. TYDZIEŃ 1977
nr 47 s. 3

Rozmowa z tłumaczem lit. pol.

C. UTWORY TEATRALNE

1. BAJKOWY SAMOWAR. Widowisko noworoczne dla dzieci i młodzieży.
Pałac Kultury w Poznaniu. Premiera 30.10.1967 r.
2. SPOZA GÓR I RZEK. Widowisko słowno-muzyczne. Opracowane
wspólnie z Ryszardem Urbanem. Teatr im. A. Fredry w Gnieźnie.
Premiera 26.10.1968 r.

Recenzje:

Piotrowska E., NURT 1968 nr 12 s. 75; TEATR 1969 nr 1 s. 7-8,
nr 24 s. 8; EXPR. POZN. 1968 nr 257; GŁOS WIELKOP. 1968 nr 280;

3. SPOZA GÓR I RZEK. Widowisko słowno-muzyczne. Napisane
wspólnie z Ryszardem Urbanem. Zrealizowane w Teatrze im. A. Fredry
w Gnieźnie. Premiera 26.10.1968

Rec.: Piotrowska E.: Serce w plecaku. NURT 1968 nr 12 s. 75;

4. URODZIŁEM SIĘ W MAŁEJ WIOSCE. Wg "Zyciorysu własnego
robotnika" J. Wojciechowskiego oprac. Drozdowski, J. Perz.
Adaptacja: Jerzy Mańkowski. Teatr im. Fredry w Gnieźnie (1969 r.)

Recenzje:

TELEW. BIUL. PRAS. 1969 nr 31 s. 14; GŁOS WIELKOP. 1969 nr 181.

5. BALLADA ŻOŁNIERSKA. Widowisko telewizyjne zrealizowane na kamie powieści "Ballada sierpniowa" przez Teatr TV, w programie ogólnopolskim 27.02.1970 r.

R e c e n z j e :

Ballada żołnierska. TYG. KULT. 1970 nr 6; Ballada żołnierska. TELEW. BIUL. PRAS. 1970 nr 8; Biernacka B.: Ballada żołnierska. RADIO I TELEWIZJA 1970 nr 10; Bohdanowicz E.: Ballada żołnierska. ŻOŁN. WOLN. 1970 nr 52; Flejsierowicz M.: Sprawy ludzkie. GŁOS WIELKOP. 1970 nr 53 s. 4; Kosiński R.: Przede wszystkim współczesność. TRYB. LUDU 1970 nr 63 s. 6; Milewski J.: Dwa teatry w jednym tygodniu. KIERUNKI 1970 nr 11; Orlewicz K.: Prawdziwa wojna w studio TV, EXPR. POZN. 1970 nr 49 s. 1, 3; Ostrowski M.: Bardzo słuszne uwagi. WTK 1970 nr 12; Truszczyński J.: Sierżant Wojtych na plan. GAZ. POZN. 1970 nr 37 s. 3; Waczków J.: W walce z pamięcią. EKRAN 1970 nr 11; [tenże]: Rzeczy niewątpliwe i nadzieje na przyszłość. EKRAN 1971 nr 3; [tenże]: Telewizyjna rodzina. EKRAN 1970 nr 30;

6. SZTANDAR. Widowisko telewizyjne na motywach powieści "Zasypany piółunem ślad". Poznań emisja 6.02.1970

D. TWÓRCZOŚĆ RADIOWA I TELEWIZYJNA

R a d i o

Debiut radiowy - opowiadania, program II, 13 grudnia 1960 r.

"Zielone szkiełko jest różowe", "Smutna zabawa"

Program lokalny i ogólnopolski Polskiego Radia - opowiadania, fragmenty powieści, wywiady, recenzje teatralne i literackie, eseje kulturalne, cykl felietonów o tematyce morskiej, estrady poetyckie itp. między innymi w audycjach: "Magazyn literacki", "Cztery pory roku", "Pisarz i książka", "Portret pisarza" itp.

Nie sposób wykazać wszystkie audycje radiowe Jerzego Mańkowskiego, których była ogromna ilość. Praca ta będzie możliwa dopiero po opracowaniu archiwum PR i skatalogowaniu poszczególnych programów.

T e l e w i z j a

Debiut telewizyjny - "Czegóż chcą?" estrada poetycka.

Poezja rewolucyjna. Program ogólnopolski
wspólnie z A. Kochanowskim.

Estrady poetyckie w latach 1967-1977

"Do ciebie miłości", "Ballady podwórkowe", "Kantata Bacha",
"Brewiarz miłości", "Prometeusz w okowach", "Wiersze Bogusława
Koguta", "Spotkanie z Białą Damą", "Pozdrawiam moje miasto",
"Niedole miłowania", "Wiersze H. Poświatowskiej", "Poezja
Leopolda Staffa", "Niechby ta jedna nić" . cz. I-II

Adaptacje dramatów na widowiska telewizyjne i opracowania redakcyjne

- "Starsza siostra" - Aleksander Wołodin. Emisja 10.11.1967
- "Szalona Julka" - emisja 5.7.1968
- "Ojcowie" - Wadim Sobko. Emisja 8.11.68
- "Urodziłem się w małej wiosce" - Jakub Wojciechowski.
- emisja 8.8.1969
- "Ballada żołnierska" - Jerzy Mańkowski. Emisja 27.2.1970
- "Śmierć Gubernatora" - Artur Müller. Emisja 6.7.1970
- "Iwanow" - nagranie 2.3.1971
- "Rajski ogródek" - T. Różewicz - zapis 24.5.1971
- "Sztandar" - Jerzy Mańkowski. Emisja 12.11.1971
- "Ścisły nadzór" - Jan Genet. Emisja 3.12.1972
- "Płaszcz" - Ignacy Gogol. Emisja 23.3.1973
- "Ten, który przychodzi" - emisja 6.11.1970
- "Trzeci wysoki dźwięk" - emisja 24.9.1971
- "Śmierć Taniełkina" - A. S. Kobylin. emisja 20.4.1973
- "Szósty dzień tworzenia" - Stanisław Stampfl - emisja 3.6.1974
- "Godiwa" - Leopold Staff - emisja
- "Nikt tak szaleńczo nie śpiewa" - emisja 28.6.1973
- "A jak królem a jak katem będziesz" - Tadeusz Nowak
emisja 13.12.1974
- "Zacisze" - B. Brezowski. Emisja 25.7.1973
- "Zykowowie" - Maksym Gorki. Emisja 23.6.1975
- "Mario czarodziej" - Tomasz Mann.
- "Mindowie" - Juliusz Słowacki. Emisja 19.3.1976
- "Dzień dobry do widzenia" - Athol Fugard. Emisja 14.8.1976
- "Puszkina" - emisja 22.3.1977

"Ostatnie dni" - M. Bułhakow. - Emisja 5.10.1977

"Na dnie" - M. Gorki. Emisja 19.5.1978

"Milczenie" - St. Brzozowski. Emisja 20.5.1978

"Rogacz wspaniały" - Fernand Crommelynck. Emisja 4.12.1978

"Trismus". - S. Grochowiak. Emisja 18.3.1979

"Prawdopodobny kłamca" - Grigorija Gorin. - Emisja 4.4.1979

1 22.1.1984

"Armia Poznań" - J. Korczak. Emisja 11.9.1979

"Najzwyczajniejszy cud" - E. Szwarc. Emisja 16.6.1980

"Noeli" - S. Grochowiak. Emisja w bloku poznańskim 2.9.1983

Widowiska słowno-muzyczne w latach 1967-1969

"Raptularz muzyczny", "Koncert Chóru Stuligrosza", "Polskie pieśni". "Opera "KALINA", "Bal w operze", "Mały wodewil", "Wesoła wojna", "Orfeusz".

Teatr małych form

"Maria Magdalena" - Fryderyk Hebbel. Emisja 5.4.1968

"Generał w nieudanym garniturze" - J. Korczak., P. Sowiński.

Emisja 29.6.1970

"Śmierć ułana", - adaptacja fragmentu powieści

"Zasypany piółunem ślad" - Jerzy Mańkowski. Emisja 6.2.1970

"Księga dygresji" - Kazimiera Iłłakowiczówna. Scenariusz Jerzy Mańkowski, Emisja 12.10.1970

"Pozdrawiam moje miasto" - emisja 20.2.1973

"Płaczą się czasy, miejsca, nagrody i klęski" - Maria Kuncewiczowa - emisja 5.4.1973, powtórzenie

21.9.1975

"Historia o starym wdowcu z roku 1628" (moralitet) - Peter Hacks (NRD) - emisja 10.8.1976

- "Kwitnący gróg" - (wiersze) Anna Achmatowa - emisja 6.1.1978
- "Stworzenie człowieka"-na podstawie prozy R. Rowińskiego
- "Zatrzymanie" - wg tekstu E. Morawiec
- "Wysokie niebo" - wg tekstu Z. Trziszki
- "Dzień Zaduszny" - Jerzy Mańkowski
- "Świętojańska opowieść" - Jerzy Mańkowski
- "Morzysławska legenda" - Jerzy Mańkowski
- "Na wojnę, na daleką" - Jerzy Mańkowski

I. O P R A C O W A N I A W W Y B O R Z E

1. Adamiak M.: Przesłanie z frontowych dni. NURT 1966 nr 10 s. 4
2. Adamiak A.: O miłości i przyległościach. NOWE KSIĄŻ. 1975 nr 15 s. 17-18
3. Barańczak S.: Ironia i harmonia. Szkice o najnowszej literaturze polskiej. Warszawa: Czytelnik 1973, 217 s.
4. Bauer Z.: Schemat i treść. ŻYCIE LIT. 1978 nr 17 s. 10
5. Beryt Z.: Dobry rok Jerzego Mańkowskiego. GAZ. ZACH. 1978 nr 123 s. 4
6. Beryt Z.: KRON. WIELKOP. 1980 nr 1 s. 125-126
7. (bk): XI Wielkopolska Dekada Literacka. GAZ. ZACH. 1977 nr 66 s. 1
8. Brudnicki J.Z.: Wiek prozy, Warszawa : KAW 1979, 219 s.
Informacja w tekście.
9. Bugajski L.: O nowym życiu i tęsknocie. TWÓRCZOŚĆ 1973 nr 7 s. 116-117.
10. Chadzinikolau N., Mańkowski J.: Pisarze Wielkopolski. Informator. Poznań: Wydaw.Poznańskie 1971 (s.139-143: Jerzy Mańkowski)

11. Dragan A.: Ostatnia książka Jerzego Mańkowskiego. PRZ. KON. 1982 nr 16 s. 8
12. Działalność Poznańskiego Oddziału ZLP w latach 1921-1971. ^{Poznań:} Informator, ^{Wydaw. Eozn.} 1971, 13 s. 8 tabl.
Informacje w tekście
13. Flejsierowicz M.: Sprawy ludzkie. GŁOS WIELKOP. 1970 nr 53 s. 4
14. Fornalczyk F.: KRON. WIELKOP. 1978 nr 1 s. 176-178
15. Fornalczyk F.: Elegijne wprowadzenie w epopeję regionu. NURT 1979 nr 12 s. 14
16. Fornalczyk F.: Ta jest ostatnia. W: Mańkowski J.: Portret dziewanny smukłej. Poznań: Wydaw. Poznańskie 1982, s. 228-231
17. Górnicki G.: Kronika z "Literacką". TYDZIEŃ 1980 nr 8
18. Iłakowiczówna K.: [Listy do Jerzego Mańkowskiego]. GŁOS WIELKOP. 1984 nr 284 s. 5
19. Jerzy Mańkowski, POR. BIBLIOGR. MET. 1984 nr 4 s. 36-37
20. Kaczocha W.: Przymierze sztuki i pracy. TYG. KULT. 1969 nr 29
21. Kamiński J., REGIONY 1980 nr 4 s. 154-156
22. K.M. : Dekada Dekady. NURT 1976 nr 3 s. 26
M.in. wzmianka o ekranizacji powieści "Najpiękniej umiera gałąź".
23. Kochanowski A.: [Wypowiedź nt. J. Mańkowskiego]. Spotkania z kulturą. TV - Poznań (26.5.84)
24. Kos : Czwartek literacki i pisarskie dedykacje. GŁOS WIELKOP. 1977 nr 67
25. Kos : Świadectwo społecznej obecności pisarzy. GŁOS WIELKOP. 1977 nr 68
26. (Kos): W młodym środowisku literackim Wielkopolski. GŁOS WIELKOP. 1977 [z dn. 1/3.04.1977] s. 4

27. Kościelak Z.: Mój pierwszy utwór w prasie ... (Znaki na pisarskiej drodze). GŁOS WIELKOP. 1977 nr 176 s. 7
M.in. dot. J. Mańkowskiego
28. Kruszona Z.: Przybliżanie idei i ludzi. Ze znakiem poznańskiego ratusza. GŁOS WIELKOP. 1978 (z dn. 6/8.10.1978).
Dot. przekładu niemieckiego książki J. Mańkowskiego
29. Mańkowski T.: Z badań nad poetyką powieści Jerzego Mańkowskiego. Praca magisterska napisana pod kierunkiem prof. dr hab. Edwarda Pieścikowskiego w Instytucie Filologii Polskiej UAM w Poznaniu. Poznań 1982, 98 s.
30. m.c. : Jerzy Mańkowski. GAZ. ZACH. 1978 nr 251
31. MJS: Spotkanie z red. J. Mańkowskim [w Mosinie]. Il. KUR. POL. 1972 nr 114
32. (mi) : Ludzie naszych fabryk. NASZA TRYB. 1978 nr 29
33. (ma): Czwartek literacki. [J. Mańkowskiego]. GŁOS WIELKOP. 1971 nr 65
34. Nawrocki W.: Temat pracy - szansa dla literatury współczesnej. NOWE DROGI 1977 nr 5 s. 144 - 150
35. Nowicki A.: O prozie wielkopolskiej - prozaicznie. GAZ. ZACH. 1980 nr 25
36. O poznańskich literatach : Jerzy Mańkowski, Ryszard Danecki. GŁOS WIELKOP. 1973 nr 208 s. 10
37. Olejnik L.: Jerzy Mańkowski. Monografia. Praca dyplomowa napisana pod kierunkiem dr Stanisława Badonia w Centrum Ustawicznego Kształcenia Bibliotekarzy w Warszawie, Filia w Poznaniu. Poznań: 1981, 24 s., bibliogr.

38. Orlik T.: Jerzy Mańkowski. Laureaci nagród. Nagrody m. Poznania i Woj. Poznańskiego w dziedzinie upowszechniania kultury za rok 1974. KRON. M. POZN. 1976 nr 4 s. 77-79
39. (PAP): J. Kowalec, J. Mańkowski laureatami nagrody CRZZ. EXPR. POZN. 1969 nr 101 s. 2; GŁOS PRACY 1969 nr 102/103 s. 1-2; POLITYKA 1969 nr 19 s. 2; TYG. KULT. 1969 nr 19 s. 7; ŻYCIE WARSZ. 1969 nr 138 s. 6
40. Parnasik przeważnie W. Scisłowskiego: Jerzy Mańkowski [Wiersz]. EXPR. POZN. 1973 nr 259; GŁOS WIELKOP. 1973 nr 208
41. Pisarze Wielkopolski. 1970-1980. Oprac. Urszula Bzdawka. Poznań: Wojew. Bibl. Publ. 1981 (s. 45-46: Jerzy Mańkowski)
42. Pisarze wielkopolscy. J. Mańkowski. GAZ. POZN. 1971 nr 114, fot.
43. [Pięćdziesiąt] 50 lat Poznańskiego Oddziału ZLP 1921-1971. Księga Jubileuszowa. Poznań: Wydaw. Poznańskie 1971, s. 194, 5 tabl., il., portr. PTPN.
- Informacje w tekście
44. Piotrowska E.: Wyznanie czytelników. NURT 1969 nr 10 s. 16-17, fot.
45. Polscy pisarze współcześni. Informator 1944-1974. Oprac. L.M. Bartelski, Warszawa: WAiF 1977 (s. 219: Mańkowski Jerzy)
46. Poznański pisarz Jerzy Mańkowski otrzymał nagrodę CRZZ. EXPR. POZN. 1969 nr 101
47. Poznańscy literaci wybrali wczoraj nowe władze. EXPR. POZN. 1972 nr 56
48. Puchalski Z.: Proza Jerzego Mańkowskiego - liryczna opowieść o losach człowieka. Praca maturalna z jęz. polskiego napisana pod kierunkiem mgr B. Opalińskiej w Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Poznaniu. Poznań 1977, 17 s.

49. Pysiak K.K.: Jak zrobić powieść. LITERATURA 1973 nr 27 s. 5
50. (r): Nowe władze poznańskiego Oddziału ZLP. GAZ. POZN. 1972 nr 76
51. Sawrutin Z.: O życiu i miłości z optymizmem. IL. KUR. POL. 1979 nr 48
- Informacje o spotkaniu autorskim w Bydgoszczy.
52. Sprusiński M.: Między prawdą a zmyśleniem. Kraków: Wydaw. Lit. 1978 (s. 305-312; Rygor i anachronizmy tematu).
53. Sprusiński M.: Powszedni sezon prozy. Literatura, sztuka, kultura. MIES. LIT. 1970 nr 10 s. 28
54. Truszczyński J.: Ziemia na nowo poznawana. Konińskie w twórczości J. Mańkowskiego. GAZ. ZACH. 1980 nr 24 s. 3, 11.
55. Zieliński S.: Wycieczki balonem. Nr 4, Warszawa: PWN 1971 (s. 169-174; Mimo wszystko.)
56. Ziemińczak A.: Twórczość Jerzego Mańkowskiego i jej recepcja w województwie konińskim. Praca magisterska napisana pod kier. prof. dr hab. Marceliego Kosmana w Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM w Poznaniu. Poznań 1983, 101 s., bibliogr.
57. (ż) : Dziś na kiermaszu. TRYB. LUDU 1972 nr 134; ŻYCIE WARSZ. 1972 nr 114
- O udziale J. Mańkowskiego w kiermaszu warszawskim.
58. Żmigrodzka J., Wójcik J.: Jerzy Mańkowski - piewca Zagłębia Konińskiego. GŁOS PRACY 1980 nr 118 s. 5
- O twórczości z okazji przyznania nagrody CRZZ

Wywiady, wypowiedzi

1. Anna w moim życiu. Jerzy Mańkowski o swojej książce.
[Wypowiedź]. EXPR. POZN. 1973 nr 33
2. "Chciałbym, by moje książki były prawdziwe". O swej twórczości
mówi Jerzy Mańkowski. Rozm. przepr. [Tomiak I.] (gar.). EXPR.
POZN. 1969 nr 296 s. 3, fot.
3. EXPR. POZN. 1974 nr 22 s. 6
Karykatura, rys. S. Mrowiński.
4. Jerzy Mańkowski. Książka i jej pisarz. Rozm. przepr. [M. Skąpski]
M.S. GŁOS WIELKOP. 1971 nr 97 s. 3, fot.
5. Jerzy Mańkowski - laureat nagrody literackiej CRZZ. Rozm.
przepr. S. Drozdowski. INF. BIBLIOT. WIELKOP. 1969 nr 1/2
s. 79-84
6. Kurpisz M., Mańkowski J.: [Wywiad z prezesem Koła Młodych
oraz opiekunem Koła]. Rozm. W. Braniecki. GŁOS WIELKOP. 1978
nr 80 s. 7
7. Na miarę naszych czasów. GAZ. POZN. 1975 nr 42 s. 4
Wypowiedź nt. własnego stosunku do lit. współczesnej.
8. Pisać o życiu i miłości najprawdziwszą prawdę. Rozm. przepr.
J. Rajewska. GAZ. POZN. 1973 nr 142 s. 5, portr.
9. Poznaniacy o ul. 27 grudnia. [Wypowiedź]. EXPR. POZN. 1975
nr 284
10. Święto poznańskich literatów. Jerzy Mańkowski. [Wypowiedź].
EXPR. POZN. 1971 nr 113
11. [Wypowiedź nt. własnej twórczości]. EXPR. POZN. 1973 nr 33 s. 2
12. [Wypowiedź przed Zjazdem Pisarzy Ziemi Zachodnich i Północnych].
GŁOS SZCZECIŃ. 1969 nr 199 s. 1-2

13. [Wywiad]. EXPR. POZN. 1971 nr 113 s. 3
14. [Wywiad]. Rozm. przepr. E. Pawlinowa. GŁOS PRACY 1969 nr 101/102 s. 1, 7, fot.
15. [Wywiad]. Rozm. przepr. M. Bajerowicz. GŁOS WIELKOP. 1970 nr 3 s. 3
16. [Wywiad]. Rozm. przepr. I. Rajewska. GAZ. POZN. 1975 nr 134 s. 5, fot.
17. [Wywiad]. Rozm. I. Truszczyński. GAZ. ZACH. 1977 nr 26 s. 4
18. [Wywiad]. Rozm. przepr. Z. Ceglarek. GAZ. ZACH. 1976 nr 71 s. 5
19. [Wywiad z opiekunem Koła Młodych]. Rozm. przepr. W. Braniecki. GŁOS WIELKOP. 1978 nr 80 s. 7
20. Wyznanie czytelnikowi. Rozm. przepr. Ewa Piotrowska. NURT 1969 nr 10 s. 16, 17, 11.

Z g o n

1. Nekrologi

GŁOS WIELKOP. 1979 nr 275 s. 2,5 ; GAZ. ZACH. 1979 nr 274 s. 2; nr 275 s. 1, 4; nr 276 s. 6

2. Noty i wspomnienia pośmiertne

1. [Braniecki W.] (bran): Zmarł Jerzy Mańkowski. GŁOS WIELKOP. 1979 nr 274 s. 2, fot.

2. Fornalczyk F.: Żegnamy kolegę redakcyjnego i pisarza. TV Poznań - 5.12.1979

3. (jot - em): Z żałobnej karty. II. KUR. POL. 1979 nr 275

4. Kurpisz M.: Jerzy Mańkowski nie żyje. PRZ. KON. 1979 nr 23 s. 11

Wspomnienie piśmiertne.

5. (M.E.) : [Pamięci J. Mańkowskiego]. NASZA TRYB. 1979 nr 50
6. Odszedł od nas Jerzy Mańkowski. GAZ. ZACH. 1979 nr 274
s. 2, fot.
7. Ostatnia droga J. Mańkowskiego. EXPR. POZN. 1979 nr 275 s. 2
8. Ostatnia droga Jerzego Mańkowskiego. GAZ. ZACH. 1979 nr 274
s. 2
9. Ostatnia droga Jerzego Mańkowskiego. GŁOS WIELKOP. 1979
nr 277
10. Truszczyński J.: Zmarł pisarz - żyją powieści. PRZ. KON.
1979 nr 23 s. 11, fot.
Wspomnienie pośmiertne.
11. Znany pisarz Jerzy Mańkowski nie żyje. EXPR. POZN. 1979
nr 272 s. 2, fot.

NBP Poznań 5184125188 - 500 egz.